

A javadalmi-bizottság ülése.

— A bevételek 11.945 koronával emelkedtek. —

(Saját tudósítónktól.) Szombaton délután négy órakor tartotta meg Szeged város törvényhatóságának javadalmi bizottsága Balogh Károly pénzügyi tanácsos elnöklésével rendes havi ülését a városháza bizottsági termében. Az ülésen mindössze tizenegy bizottsági tag jelent meg, akik a jelentéseket igen loyálisan vették tudomásul.

Az elnök először a javadalmi hivatal február havi forgalmát ismertette.

Eszerint állami ital és husfogvasztási adóban a múlt hónapban bevettek 48926 koronát, 5299 koronával többet, mint a múlt év ugyanezen hónapjában; városi fogvasztási adópótlékban 13835 koronát (itt a többlet 1813 korona); városi fogvasztási illetékben 6406 koronát (816 korona többlet); kövezetvámi díjban 27754 koronát, itt a múlt év februárjához viszonyítva 1294 korona a csökkenés; partjavadalmi díjban 436 koronát (143 korona többlet); hidvámdíjban 3685 koronát, a múlt évben befolyt 3957 koronával szemben. Helypénzdíjban bevettek 7542 koronát (itt 560 korona a többlet); suly- és ürmértékdíjban 425 koronát, a vágóhídi díjban 2443 koronát; föld- és vályogdíjban mindössze 20 korona a bevétel a múlt évi 101 koronával szemben; csónak átkeelési díjban semmi sem folyt be. Vámbírsági díjban a múlt évi 2 koronával szemben 30 korona a bevétel; a tápéi révvámdíjban 128 korona folyt be; zálogbontási díjban 26 korona jött be; rendbontási díjban 283 korona a csökkenés; a vízvezetési díjban 25690 korona a bevett összeg, az emelkedés a múlt évhez viszonyítva 3622 korona; a városi gőzfürdő bevétele a múlt évi februári bevétellel szemben csak 4897 korona, a csökkenés itt 733

korona. Az összes javadalmi ágakban 1914. február havában 153080 korona volt a bevétel, a múlt évi februári 141135 koronával szemben 11.945 korona a tiszta emelkedés.

Ezután jelentette a pénzügyi tanácsnok, hogy a hordójelzőhivatalt, amelyet a piaristák épületéből a Dugonics-utca 12. számú házában helyeztek el, butorizzattal kell ellátni. Itt van a leltározási hivatal is, amelyet szintén be kell butorozni. A bizottság elfogadta az erre vonatkozó előterjesztést.

Tizenkét állandó vámszedő részére téli és nyári sapkát szavazott meg a bizottság. A vámszedőknek még 1886-ban kelt szabályzat értelmében téli és nyári sapka is jár. A vámszedőknek eddig ez nem kellett, de a mostani hideg tél eszükbe juttatta a szabályrendeletben előírt jogukat. A bizottság meg is adta kérésüket, bár kissé későn, mert a téli sapkák épen nyárra lesznek készen; lehet, hogy ezzel szemben a nyári sapkát fogják viselni télen a derék vámszedők.

Még egy kis vita is kerekedett ezen a csöndes ülésen. Lippay György dr. törvényhatósági bizottsági tag ugyanis indítványt terjesztett a közgyűlés elé, hogy Butter Józsefnek, a hordójelző hivatal vezetőjének emeljék fel a fizetését. Ennek az indítványnak ugyan semmi köze sincs a javadalmi bizottsághoz, Frankl Antal bizottsági tag mégis szótvetette jóakarattal. Balogh Károly erre azt mondta, mégis csak felháborító, hogy egy városi alkalmazott, nem a főbevalóinak, sem a tanácsnak nem tesz előterjesztést kíváncsiul, hanem külső emberhez fordul és így akar pressziót gyakorolni. Butter egyébként nem is érdemel fizetésjavítást, hanem régóta el kellene már bocsájtani.

Schütz Antal: A tanácsnok ur ezen ki-jelentése rosszakaratu támadás.

Balogh: Igenis igazam van, mert ez az ember folyton kellemetlenkedik.

Frankl Antal: Az a kérdés, hogy a dolgát mint végzi. Ha szakképzett és megfelelő, akkor fel kell emelni a fizetését.

Schütz Antal: Kifogástalanul végzi a munkáját és nagyon ügyes ember.

Ezután Balogh Károly jónak látta ki-egyezni ötven százalékba: legjobb megoldás lesz, — mondotta, — ha felkérjük Lippay dr.-t, hogy vonja vissza indítványát. — Ezzel az ülés véget ért.

A városi párt programja.

(Saját tudósítónktól.) Részletesen ismertette a Délmagyarország a városi párt legutolsó ülése után azt a programot, amelyet a párt vezetősége a városi feladatok köréről elkészített. A legutolsó közgyűlés ezt a programot, mint a városi párt programját elfogadta. A programot „A jövő Szeged” címmel most küldik szét a törvényhatósági bizottság tagjaihoz, de már azzal a módosítással, hogy az mint a Felsővárosi Polgári Párt, a Rókusi Polgári Párt és a VI. és VII. kerületből alakított Közérdekű Párt programja is szerepel. Az új városfejlesztési terv körül tehát egyre több egyesület a közgyűlési tagoknak és a polgároknak egyre nagyobb tömege sorakozik. Hozzájárul ehhez, hogy a program elkészítését a közeli tisztújítás tette aktuálissá és hogy a tervezet kibocsájtói oda kívánnak hatni, hogy azt „az általános tisztújítás alkalmával megválasztásra kerülő városi tisztviselők is magukéva tegyék”. Mindezek a nyomós okok halaszthatatlanul szükségessé teszik, hogy a programmal most már érdemi-leg foglalkozzunk. Abban a formájában ugyanis, ahogy nyilvánosságra került, a legtágabb keretet adja nemcsak a félreértésekre, hanem arra is, hogy a java — legalább az elkövetkező hat év alatt — a világért meg ne valósulhasson. Ez a program kevés és itt-ott lényeges kimaradásoktól eltekintve, mindazokat a városi feladatokat felöleli, amelyeket a szorgalmas és lelkiismeretes szerkesztő felkutatathatott. Szegeden és ép a tisztújítás alkalmával ez a város-

mentelek. Idejön ma délután hozzád, ugy-e?

— Igen.

— Hát menj el itthonról. Csak egy fél-órára. Azalatt én elmondom neki, hogy levelet kaptál . . . táviratot kaptál . . . men-
ned kell . . . Ha te azután hazajössz, már csak meg kell erősítened a dolgot. Tul le-
szünk a legnehezebbjén. Jó?

— Jó . . . Igen, azt hiszem, nagyon jó. Köszönöm, nagyon hálás vagyok irántad. De mindjárt jön . . .

— Hát menj máris.

— De mit mondunk, miért kell haza-
mennem?

— Azt már te gondold ki. Családi ügyek miatt . . . ismeri a családi ügyei-
det?

— Igen. Azt lehetne neki mondanunk, hogy az özvegy nővéremnek van rám szük-
sége.

— Helyes. Ezt fogom mondani.

Vettem a kalapomat és szaladtam el otthonról. A lépcsőn rohantam lefelé, mert attól féltem, hogy találkozom Annával. De nem találkoztam vele. Kint esteledett már és én verejtékes homlokkal és izgatottan siettem előre, nem tudtam, miért és nem tudtam hová. Végre boszankodni kezdtem a magam izgatottságán, bementem egy kávéházba és néhány festővel beszélgettem egy óra hosszat.

Esteledett, mikor hazafelé indultam. A lépcsőn felmennem ugra dobogni kezdett a szí-

vem; izgatottan nyitottam be a műterembe. Anna ott ült egy széken és beszélgetett Bohussal. Megcsókoltam és kiszáradt torokkal kívántam jó estét. Anna felnézett rám.

— Bohus mondja, hogy elutazol — szolt nyugodtan.

— Igen, — feleltem én sietve és véde-
kezően — nagyon fontos ügyek . . . meg-
érted ugy-e . . . a testvéremnek szüksége van
rám . . .

— Hogyne — felelte Anna nyugodtan. — Természetes. És nem tudod, meddig
tart . . .

— Nem, — mondtam én izgatottan —
nem tudom . . . egy-két hónap . . . tovább
aligha. Itt van a testvérem levele.

Anna rám nézett, azután elvette a le-
velet. Szerette a testvérem leveleit néze-
getni, bár egy szót sem értett belőlük. Most
is fogta a levelet és figyelmesen, szinte sor-
ról-sorra átnézte. A levélben családi ügyek-
ről és a párisi utamról volt szó.

— Igen, — mondta Anna, — igen . . .
hát Budapestre még?

— Igen.

Visszaadta a levelet.

— Jó — mondta halkán. — Hol vacso-
rázunk?

Ugy meg voltam lepetve, hogy dadogni
kezdtem.

— Talán a Centrálban — mondta An-
na.

— I . . . igen.

Nem értettem a nyugalmát, a gyors be-
leegyezését, a hiszékenységet, a közömbös-
séget. Ez az okos leány . . . Így elhitte a
dolgot. Vagy ilyen közömbös irántam? Előbb
meg voltam hőkkenve ezen a közöm-
bösségen, azután csendesen ujjongani kezd-
tam rajta. Hiszen ez nagyszerű, hiszen ha
ez ilyen könnyen ment, akkor a végleges
szakítás is könnyen fog menni. Felélénkül-
tem, felbátorodtam, beszélgettem, fürtyö-
részttem, sürgettem a vacsorázást — ma
nagy bucsulakoma lesz — és Anna csende-
sen bólintott mindenhez és nyugodtan és ko-
molyan nézett a szemembe.

Egy hét volt hátra. Ez alatt a hét alatt
rendezkedtem, csomagoltam és a Bohus se-
gítségével finom, ravasz, művészi módon ki-
terveltem, hogyan kell Budapest felé elutaz-
nom, úgy, hogy mégis Párisba jussak. Anna
bizonyosan kikísér a vasúthoz.

Anna nyugodt volt az egész héten. A
válasz szomorúvá nem tette, csak nagyon ko-
mollyá. Sokat hallgatótt és egyre rajtakap-
tam, hogy hosszasan, szótlánul és elgon-
dolkozva néz rám. Mégis fáj neki a dolog,
— gondoltam ilyenkor. Szerdán reggel kel-
lett elutaznom. Hétfőn este Annával csodá-
latos és furcsa dolog történt. Ott volt ná-
lam, egyedül voltunk, én tettem-vettem, An-
na szótlánul nézett és egyszerre csak fáj-
dalmas, feljajduló és kétségbeesett zokogás-
ba tört ki.

Örökségük, tartósságuk és szépségük révén országhírűvé vált szegedi BUTOROK
első kézből, nagy választékban csakis az
Egyesült Műasztalosok Butorraktárában Szegeden, Tisza-Lajos körut 19. szám alatt
kaphatók, esetleg részletfizetésre is.